Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26441
Copyright: Admont, Benediktinerstift

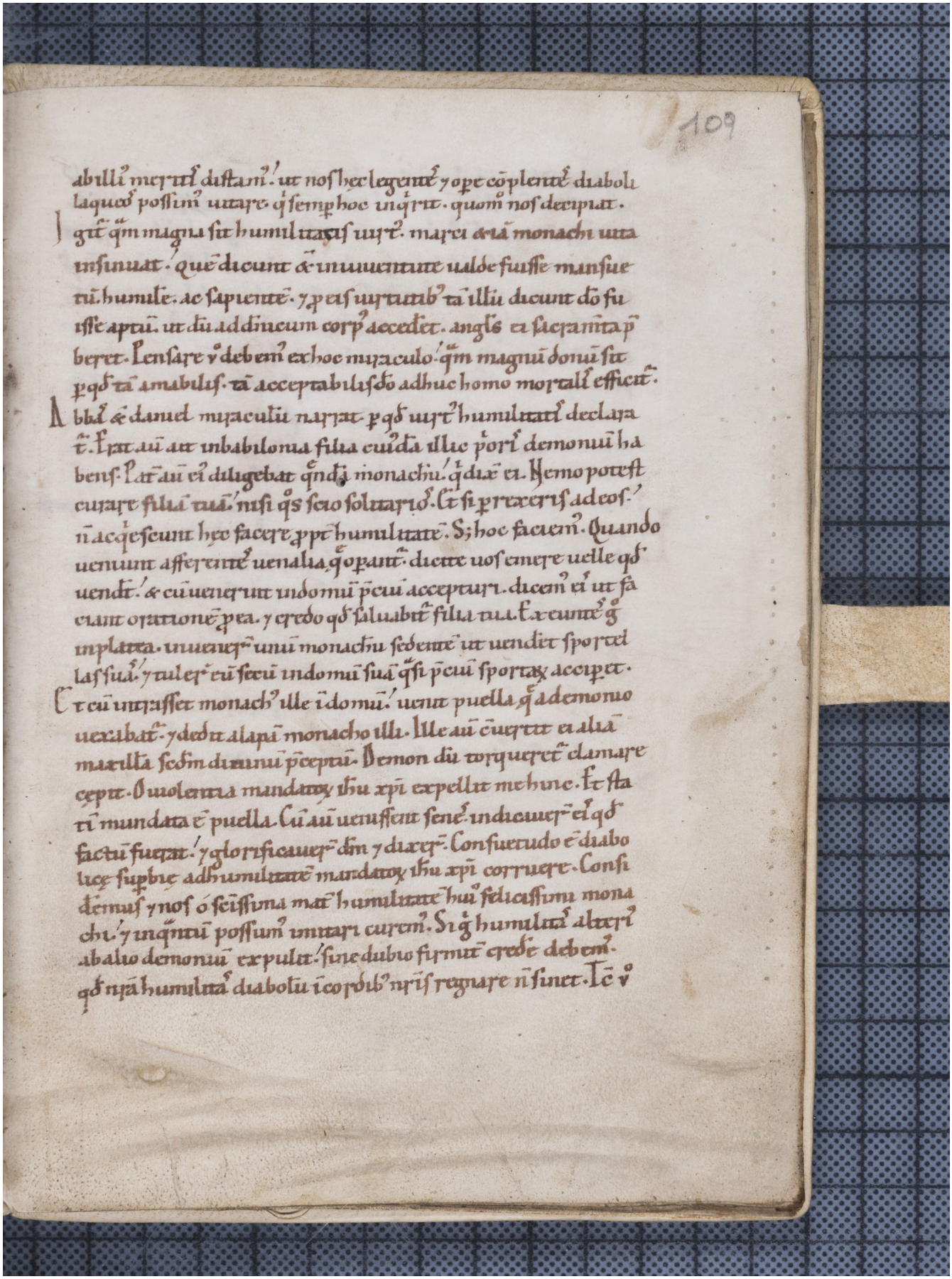

109

abilli merciti distam. ut nos hec legentes y ope cōplentes diaboli
laqueos possimus uitare. q̄ semp hoc uiq̄rit. quom nos decipiat.
I gitur q̄m magnu sit humilitatis uirtus. maxi aria monachi uita
insinuat. Que dicunt & in uniuersitate ualde fuisse mansue
tu. humile. ac sapiente. y p eis uirtutib ta illiu dicunt do fu
isse aptu. ut diu addiucum corp accedet. angls ei sicut amica p
beret. Pensare v debem ex hoc miraculo. q̄m magnu donu sit
p qd ta amabilis. ta acceptabilis do adhuc homo mortali efficit.
A bba & daniel miraculu narrat. p qd uirtus humilitatis declara
t. Frat au aut in babilonia filia cuida illic p̄ori demonii ha
bens. Pat au ei diligebat q̄ndā monachu. q dixit ei. Nemo potest
curare filia tua. nisi qs seio solitario. Et si p̄ter eris ad eos.
n acq̄escent hec facere ppt humilitate. S; hoc facient. Quando
uenium affert uenalia q opantur. dicite uos emere uelle qd
uendit. & cu uenerit in domu p̄cu acceptari. dicem ei ut fa
ciat oratione pea. y credo qd saluabit filia tua. Exeunte g
in platea. inuenerit unu monachu sedente ut uendit sporte
las sua. y tulerit eu secu in domu sua q̄si p̄cu sportax accipet.
C cu intrasset monach ille i domu. uenit puella q a demonio
uexabat. y dedit alapi monacho illi. Ille au cuertit ei alia
maxilla secm diuinu p̄ceptu. Demon diu torqueret clamare
cepit. O uiolentia mandatox thu xpi expellit me hinc. Et sta
ti mundata e puella. Cu au uenissent sene. indicuerit ei qd
factu fuerat. y glorificauerit dm y dixerit. Consuetudo e diabo
lice supbie adhumilitate mandatox thu xpi corruere. Consi
demus y nos o scissima mat humilitate hu felicissimi mona
chi. y inq̄ntu possum imitari curem. Si g humilitas alteri
a alio demonii expulit. sine dubio firmit crede debem.
qd nra humilitas diabolu i corpib nris regnare n sinet. Te v